

Middelen en voornaamste argumenten

De bestreden verordening is door de Raad vastgesteld teneinde te voldoen aan het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 9 januari 2003 (C-76/00 P). Bij dit arrest is het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 15 december 1999 (gevoegde zaken T-33/98 en T-34/98, Petrotub en Republica/Raad⁽¹⁾) vernietigd en verordening (EG) nr. 2320/1997 van de Raad van 17 november 1997 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van bepaalde naadloze buizen en pijpen van ijzer of van niet-gelegerd staal, voorzover deze betrekking had op Petrotub SA en Republica SA, nietigverklaard.

Tot staving van haar vordering betoogt verzoekster, dat de Raad zijn discretionaire bevoegdheid krachtens artikel 233 EG heeft overschreden door het arrest aldus ten uitvoer te leggen dat daarmee inbreuk is gemaakt op de artikelen 6, leden 1 en 9, en 2, lid 11, van verordening (EG) nr. 384/96⁽²⁾. Meer in het bijzonder beroept verzoekster zich op schending van artikel 6, lid 9, doordat de bestreden verordening is vastgesteld op basis van het oorspronkelijke onderzoek, hoewel sinds de aanvang daarvan meer dan 15 maanden zijn verstreken. Voorts is sprake van schending van artikel 6, lid 1, omdat de vastgestelde antidumpingmaatregelen niet langer waren gebaseerd op informatie betreffende een periode van ten minste 6 maanden direct voorafgaand aan de inleiding van de procedure. Verzoekster voert verder nog aan, dat de bestreden verordening ontoereikend is gemotiveerd ten aanzien van de vraag waarom ter berekening van de dumpingmarge niet de eerste twee methoden bedoeld in artikel 2, lid 11, van verordening nr. 384/96 zijn gehanteerd, doch de derde methode. Op grond hiervan stelt verzoekster, dat de bestreden verordening tevens in strijd is met artikel 2, lid 11, van verordening nr. 384/1996 en met artikel 253 EG.

⁽¹⁾ PB L 40, blz. 12.

⁽²⁾ Jurispr. blz. II-3837.

⁽³⁾ PB L 56, blz. 1.

Beroep, op 7 mei 2004 ingesteld door Donal Gordon tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-175/04)

(2004/C 179/33)

(Proceestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 mei 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Donal Gordon, wonende te Brussel (België), vertegenwoordigd door M. Byrne, solicitor.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit dat het tot aanstelling bevoegde gezag als antwoord op verzoekers klacht R/402/03 heeft genomen;

- ongeldig te verklaren het besluit van de Commissie van 26 april 2002 houdende algemene uitvoeringsbepalingen betreffende artikel 43 van het Statuut dan wel de relevante huidige maatregel, voorzover rapporten definitief worden vastgesteld voordat alle bezwaren van dezelfde graad in dezelfde eenheid zijn behandeld;
- ongeldig te verklaren de administratieve nota 99-2002 van 3 december 2002, dan wel de relevante huidige maatregel, voorzover daarin een gemiddeld streefcijfer is vastgesteld;
- verzoeker vergoeding toe te kennen ter compensatie van de materiële schade aan zijn carrièreperspectieven, aan zijn moreel en aan zijn gezondheid;
- de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn vorderingen voert verzoeker in de eerste plaats schending aan van een wezenlijk procedurevereiste en van de rechten van verweer, aangezien de beoordelaar niet binnen vijf werkdagen een gesprek heeft gehad met de betrokken ambtenaar, zoals is bepaald in artikel 7, lid 5, van het besluit van de Commissie van 26 april 2002 houdende algemene uitvoeringsbepalingen betreffende artikel 43 van het Statuut.

Verder heeft de beoordelaar bij de vaststelling van verzoekers loopbaanontwikkelingsrapport een kennelijke beoordelingsfout gemaakt doordat hij over onjuiste en tegenstrijdige gegevens beschikte. Verzoeker voert voorts misbruik van bevoegdheid aan omdat de beoordelaar geen verdere stappen heeft gezet om een dergelijke kennelijk onjuiste beoordeling recht te trekken.

Ten slotte voert verzoeker schending aan van een wezenlijk procedurevereiste en van de rechten van verweer omdat het interne bezwaarsysteem dat door de Commissie bij besluit van 26 april 2002 is ingevoerd, in se ondoeltreffend was door het feit dat toen eenmaal een bezwaar was ingediend, de andere rapporten binnen dezelfde eenheid, waaraan dat van verzoeker was gekoppeld via een gemiddeld cijfer, onherroepelijk waren vastgesteld, alsmede door het beperkte aantal punten dat was gereserveerd voor het geval van bezwaren.

Beroep, op 13 mei 2004 ingesteld door Luigi Marcuccio tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-176/04)

(2004/C 179/34)

(Proceestaal: Italiaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 mei 2004 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door L. Marcuccio, vertegenwoordigd door A. Distanto, advocaat.